

O ÚLTIMO VIQUINGO 1691

Anders Thomas Jensen, 2025

ESTREA EN NUMAX: 13.03.2026 | V.O.S.E. | 115 min

Anker sae de prisión tras cumprir unha condena de quince anos por roubo. O diñeiro do atraco foi agochado polo seu irmán Manfred. Só el sabe onde está. Infelizmente, desde entón Manfred desenvolveu un transtorno mental que lle fixo esquecer todo e que o leva a crer que é un dos integrantes dos Beatles. Xuntos, os irmáns emprenden unha viaxe inesperada para atopar o diñeiro e descubrir quen son en realidade.

«Unha obra grandiosa de cinema dinamarqués de autor, estrañamente escura e á vez alegremente humanista»

Jan Lumholdt, CINEUROPA

**Máis información
e entradas en**

Entrevista con Mads Mikkelsen: «Gocei moito meténdome na pel de alguén que ve as cousas desde a inocencia»

Por Manu Yáñez

N'O último viquingo, vostede loce un look peculiar... Os mundos que crea Anders (Thomas Jensen) son únicos e os seus looks nas súas películas sempre teñen un punto excéntrico. En *De polos e homes* (2015), tocoume levar un bo mostacho. En *Xinetes da xustiza* (2020), ía rapado e cunha barba enorme. Agora tocou o look Beatle.

O último viquingo supón a súa sexta colaboración con Anders Thomas Jensen. Cando Anders me presenta un proxecto non podo evitar aceptar a proposta. E iso que me tolea contándome as tramas das súas películas. As súas historias están cheas de personaxes delirantes, pero no corazón dos seus filmes sempre hai algo poético.

Que te conquistou do personaxe de Manfred? En anteriores películas de Anders, interpretara a personaxes odiosos e narcisistas. E algo disto último queda en Manfred. Pero, en realidade, é como un neno, un ser moi puro incapaz de manipular ou mentir. Gocei moito meténdome na pel de alguén que ve as cousas desde un prisma único, cargado de inocencia.

O seu papel é moi humorístico, pero ten un lado trágico, polo seu drama vital e a súa circunstancia psicolóxica. Paréceme algo bo poder rir do trágico. E, ao mesmo tempo, todas as persoas que fixemos esta película tomamos a comedia moi en serio. Os chistes, por si sós, non teñen moita graza. O humor xorde das situacións absurdas nas que se meten os personaxes.

Como afrontaron a discapacidade intelectual ou psicosocial de Manfred? Tiñamos certas dúbidas sobre como abordar esta cuestión, pero todo se clarificou cando demos coa esencia do drama emocional do personaxe. El sente un desexo enorme de ser querido polo seu irmán, que leva anos en prisión e decide adoptar a identidade da persoa máis adorada do planeta, que é John Lennon. Unha vez tivemos claro ese compoñente emocional, lanzámonos sen medo a xogar co personaxe, pero tentando manternos nunha esfera realista, crible.

No transfondo do filme está o querer ser outra persoa. Desde os oito ata os dez anos, eu críame Bruce Lee, o heroe da xente pequena (ri). Eu era un rapaz de clase obreira, pouco corpulento e bastante linguateiro, así que crer que era Bruce Lee creoume máis dun problema.

Vostede é coñecido internacionalmente como un actor dinamarqués e de feito O último viquingo séntese como unha película moi dinamarquesa. Si, a película constrúe gags a partir de dous grandes referentes escandinavos: ABBA e IKEA. A historia do tipo que non triunfou ao montar unha sucursal de IKEA é real. Pasou en Dinamarca. Era a segunda tenda da cadea que se montaba, e no canto de facela amarela e azul, decidiron facela vermella e branca pola bandeira danesa. É o único fracaso histórico de IKEA.